

REFORMÁTUS

Újság

Gyülekezeti tájékoztató

2014. szeptember
XXI. évf. 9. szám

Tudomány és hit

Visszatekintve a régmúlt időkre, mikor vászontarisznyában palatáblával és egy – abcés – könyvvel indultam el az iskolába, melyben mind a nyolc osztályt és minden tantárgyat egy tanító tanított, az alapismeretek megszerzése után már nem volt lehetőségem a továbbtanulásra. Családunk anyagi helyzete, majd a kötelező katonai szolgálat, a háború harcainak véres küzdelmei, a fogságból hazatérésem utáni üldöztetések, jogfosztottságunk, tették lehetetlenné a továbbtanulásomat. Négyévi várakozás után juthattam csak el a miszsiói iskolába. Itt, a két évre tervezett tanulmányi időt a bel-missziói munkát ellenzők állandó zaklatásai, fenyegetései miatt, egy és fél év után be kellett fejeznünk tanulásunkat.

Ezek után elgondolom, milyen nagyot változott a világ az élet minden terén gyerekkorom óta... Isten iránti hála tölti el lelkemet, hogy a háború és az utána következő zűrzavaros évek végeztével, már nyugalmas időben milyen nagy lehetősége van az ifjúságnak a zavartalan tanulásra. Ezáltal sokféle tudomány megszerzésére és nehéz, idegen nyelvek elsajátítására is... A háború szenvedéseit, borzalmait át nem élt nemzedék a békés idők áldásait kellőképpen talán fel sem tudja ismerni, értékelni, és megbecsülni...

Az elképesztő gyorsasággal fejlődő tudomány elsajátítása nagy terhet ró az ifjúságra, ha meg akarnak felelni a kor követelményeinek. Aztán a szerteágazó munkakörök bármelyikében dolgozva, rákényszerülnek a továbbképzésre, hogy hivatásukban maradhassanak... De nemcsak az ifjúság tanul, - az élet iskolájának diákjai vagyunk mindnyájan - és amint a költő mondja : „Leckénket a síríg ta-

nuljuk. Folyvást nehezebbet a régienél.” Szükségünk van a tanulásra, tudományra, mert nélkülük nem lehet eredményes és termékeny a földi életünk. „Vegyétek az én tanításomat és a tudományt inkább, mint a választott aranyat.” (Péld.8:10) Ezt ajánlja a már évszázadokkal ezelőtt élt Példabeszédek könyvének írója is. „Minden ember bolonddá lett tudomány nélkül.” (Jer.10:14) „Elvész az én népem, mivelhogy tudomány nélkül való.” (Hos. 4:6) Így panaszkodnak

tor. (Pred. 8:12) Einstein gyermekkorában, - mivel zsidó volt, - olvasta a Talmudot, sőt a Bibliát is. Nem volt ateista, csodálta a teremtett világegyetem törvényeit, melyekből szerinte csak nagyon keveset lehet megérteni. A lélek halhatatlanságában azonban nem hitt. - Nekem elég ez az élet. - mondta. Az evangéliumokat olvasva Jézus személyisége vibrált előtte minden szóban, de a világ Megváltójának nem ismerte el. Istentől kapott lángelméje megajándékoz-

A kép az amerikai magyar református öregotthont és konferenciaközpontot ábrázolja Ligonierben

népük romlásán és pusztulásán Jeremiás és Hóseás próféták.

Bölcs, sőt létfontosságú a tudomány megszerzésére törekvő tanulás, mert a tudomány hiányában az egyén, és minden közösség, nemzet kárt szenved. Mégis vannak: "Akik mindig tanulnak, de az igazság megismerésére soha el nem jutnak." (Tim. 3:7) Azokról mondja ezt Pál apostol, akik csak a múlandó földi életre szükséges tudományok megszerzésére törekedve tanulnak. A világi tudomány önmagában nem teljes és nem elévülhetetlen érték és áldás, mivel: „Semmi tudomány, bölcsesség nincs a Seolban, ahová menendő vagy.” - mondja azt a bölcs prédiká-

ta az emberiséget a relativitás elméletével, melyet megállapítása szerint - a tudósok sem mindnyájan értettek meg. - Kicsike tudással hogyan érthetném meg hát én? ... Azért azt mondom, amit Einstein felesége, mikor egy újságíró azt kérdezte tőle: - Érti-e a férje relativitás elméletét?... *Nem értem, de az én boldogságomhoz nincs szükségem arra, hogy értem.*

Mit nyertek azok, akik nagy tudományuk által, bár az emberiségnek nagy szolgálatot tettek, maguknak nagy hírnevet szereztek, de hitetlenségük miatt a lelkükben helyrehozhatatlan kárt vallottak?... A tudomány hittel párosultan lesz még hasznosabbá és áldásosabbá mindenki számára. Pé-

ter apostol, azt ajánlja a hívőknek: „A ti hitetek mellé ragasszatok jó cselekedetet, a jó cselekedet mellé tudományt..” (2.Pét. 1:5) Mi pedig - akik megtapasztaltuk a hit áldásait - azt tanácsolhatjuk a hitetleneknek: Ne vessétek meg, és ne támadjátok a Biblia kijelentéseit, tanításait, inkább olvassátok, és fogadjátok el tanácsait, és tudományotok mellé ragasszatok

hitet, hogy el ne vesszetek!

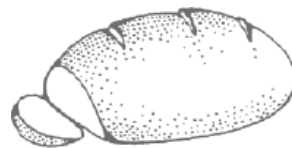
A tudomány egyre nagyobb megszerzésére vágyódva, mindenek felett teljes igyekezettel törekedjünk az igazság ismeretére. Az igazság (valóság) pedig nem más, mint Jézus Krisztus. Ő mondta: „Én vagyok az út, az élet és igazság.” (Ján. 14:6) Őt megismerve és szívünkbe fogadva mindent megnyerhetünk, Krisztus

Jézus lett nekünk: „bölcességül Istentől és igazságul, szentségül és váltáságul.” (1.Kor.1:30) Hála legyen Istennek, hogy Krisztus Jézus ismeretére vágyakozó szívvel tudományunk mértékétől függetlenül, egyedül hit által mindenki eljuthat.

Erdélyi Zoltán

Nemcsak kenyérrel él az ember

Olvasandó: Jób könyve 42. része

Isten szavaira Jób nem tud mást tenni, mint belátva gyarló, esendő és véges ember-voltát, teljes bűnbánatot tartva megalázza magát Isten előtt! Nem lehet pontosabban megfogalmazni azt, amit Jób megértett Isten beszédéből, mint ahogyan Jubileumi kommentárunk magyarázója: Döbrössy Lajos, lelkész megfogalmazta: „A 40:5-9 alapján nyilvánvalóvá lett, hogy Isten az Ő hatalmával tartja fenn az igazságosságot. A kettő egymástól el nem választható s egymás nélkül el nem képzelhető. Isten mindenhatósága tehát az Ő etikai magatartásának alapja és garanciája. Jób választát Isten mindenhatóságának elismerésével kezdi, tehát teljesen benne marad az Istentől számára kijelölt gondolkodás irányában. Alázatosan kijelenti, hogy „nincs olyan terved, amely neked lehetetlen volna”. Az ember nem illetheti kétellyel Isten igazságosságát és nem állíthatja, hogy hatalmát az igazságosság rovására érvényesíti. (Jób eddig sem kételkedett Isten mindenhatóságában, csak azt állította, hogy azt önkényesen használja fel, vö. 9:4-23 etc.)”

Ide kívánczok szerintem az a megjegyzés, hogy emberi gondolkodásunk és tapasztalataink azt mutatják, hogy a hatalmaskodók igazsága mindig önkényes, önérdékű. Isten azonban az embert azért teremtette, „hogy teremtő Istenét igazán megismerje, szívből szeresse és vele örökké tartó boldogságban élvén, Őt dicsérje és magasztalja.” (Kis Káté 9.k.12.ol.) Isten igazságának és hatalmának célja az, hogy ilyen legyen az ember, ill. is-

mét a bűneset előtti állapotba jusson - üdvtörténet! Igazságával és hatalmával a mi javunkat munkálja.

„3: Most, hogy Jób a nyert belátás magaslatáról visszapillant korábbi viselkedésére és kijelentéseire, mélyszégyen és bánat fogja el. Amidőn a lelkébe hatoló isteni szavakra válaszol, könnyű változtatással a 38:2 szavait ismétli, amelyben őt az Úr az isteni terv elhomályosítójának nevezte és ehhez fűzi vallomását. - 3b: ...Az egész értelme: nyilatkozatokat tettem olyan dolgokról, amelyek számomra túl magasak voltak. - 4: a 38:3 és 40:2 szabad idézése. Ezzel a felszólítással szembenézve akarja védekezésének lehetetlenségét és titáni vállalkozásának vakmerőségét megvallani. Az eddig csak hallomásból, közvetett úton nyert, tanult hit most egy saját tapasztalatán nyugvó hitnek adta át a helyét. Maga a theophánia megrendítő átélése, az Istentől személyesen hallottak, az Isten dicsőségének vagyis az Ő hatalmának, bölcsességének, gondviselésének és igazságának reá gyakorolt hatása úgy betölti, hogy most már minden gőg és kétely eltűnt a szívéből.

Jób megtérése tehát teljes. Szavai az Istennel megbékélt ember boldogságáról tanúskodnak. Még mielőtt szenvedéseinek miéjtjére bárminő választ kapott volna (nem is fog kapni) és valóságos szenvedéseitől megszabadult volna, istenfélelmét (melyhez szakadatlanul ragaszkodott vö. 17:1; 28:28) végképpen bebizonyította. Eltűnik az az ellentmondás, amely a prologus türelmes Jóbja (1:21; 2:10)

és a költői rész zúgolódó, lázadó Jóbja között fennállt. A Sátán is megszegyenül amaz állításával, hogy Jób kegyessége „nem ok nélkül való”. A még mindig szenvedő, de már Istennel teljesen megbékélt Jób bebizonyította, hogy igenis van önzetlen istenfélelem és istenszeretet.”(Jubileumi kommentár).

Bonyolult lenne elmagyarázni azt, hogy a fenti bekezdéssel kapcsolatban miért merülnek fel bennem kételyek. Talán a negyven éve tartó lelkési tapasztalat az, ami nem enged ilyen felhőtlen irodalmi idillben megnyugodnom. Hiszen ha körbe nézünk a világban, vagy magunkban vizsgálódunk, hányszor tapasztaljuk, hogy kísért a Sátán, hogy próbára tesz Isten, hogy nem értenek meg barátok, testvérek, szülők, gyermekek, választottaink. De Jézus Krisztusban olyan barátot adott Isten nekünk, aki nemcsak segíteni kész mindenben, de mindenhol velünk van, sőt életét is oda adta értünk. Jézus az, aki valóban bebizonyította hogy igenis van önzetlen istenfélelem és istenszeretet, és emberszeretetet is. S Ő nemcsak megszegyenítette a Sátán, de le is győzte! Rajta kívül minden példakép csak bűnös ember lehet.

„Miután Jób Isten megjelenése által felismerte bűneit és azokat megbánta, feltétlen megalázkodása által pedig Isten igazsága is tökéletes elégtételt nyert, immár nincs többé akadálya annak, hogy Isten az ő tűrő szolgája iránt helyreállítsa kegyelmét is. A harcot megharcolta, tehát megkaphatja győzelmének díját. Ami

még történni fog, az olyan természetes egymásutánban pereg, hogy elmondására az egyszerű prózai nyelv is megteszi. Jóbót az Úr ismét elismeri szolgájának, vö. 1:8; 2:3. Haragjával a három barát ellen fordul, de Jób közbenjárására irántuk is megengesztelődik. Jób megszabadul betegségétől, az elvesztettekért bőséges kárpótlásban részesül és még sokáig élvezi állhatatosságának gyümölcseit.

Magától értetődő, hogy a barátoknak nem minden szava tekinthető helytelennek, illetőleg Jób minden szava igazságnak. A megállapítás a belső beállítottságukra vonatkozik. Hogy nem beszéltek igazán, az tulajdonított nekik bűnül, noha Jób áldozata és könyörgése által törleszhető bűnül. Az igazságot megismerhették volna, ha a külszín megőrzése, a félelem és a hagyományos felfogás kitaposott útja nem számított volna előttük többet, mint Jób életének nyilvánvaló tényei.

10–17. Isten megszabadítja és újból megáldja Jóbót. – 10: Eltávolítja Isten Jóbról a csapást, szó szerint: megfordította Jób... sorsát. ...akkor állt be a kedvező fordulat, amikor barátai iránt engesztelékenységet és nagylelkűséget tanúsított és imádkozott. A visszaadás természetes fokról fokra történt. A sorsfordulat első jelei a teljes gyógyulás és azoknak látogatása, akiknek részvétlenségét oly keservesen kellett felpanaszolnia, vö. 12:5; 19:13–19. 13: Gyermekének száma nem duplázódik meg. Lányainak neve a nő szépséggel van kapcsolatban. A szépségen, mint Isten jótetszésének megnyilvánulásán az ÓT-ban különleges hangsúly van, vö. Gen 12:11; 24:16; 27:7; 29:17; Péld 31:25 stb. Végül a teljes életboldogsághoz tartozik az is, hogy magas korban, virágzó utódaitól körülveve, élettel jóllakva távozik a földi életből.

Ilyen dicső a jutalma a szenvedésben győzelmesen megpróbált istenfélelemnek! "(Jubileumi kommentár).

A nem lehetetlen, de mesészerű befejezésen túl kell tekintenünk, ha Krisztus megváltottainak valljuk magunkat. Mert mi már tudjuk, hogy Isten ennél is csodálatosabb jutalmat készített országában az Ót szeretőknek. Csodát cselekedhet körülöttünk, velünk, bárhol, bárkivel. De maradandó jutalmat Atyánktól csak Fia által nyerhetünk, ingyen, kegyelemből. Ámen.

Ima: Imádkozunk a 148. Zsoltár verseivel: Dicsérjétek az URat! Dicsérjétek az URat, ti mennyeiek, dicsérjétek a magasságban! Dicsérjétek őt, ti angyalai mind, dicsérje őt minden serege! Dicsérje őt a nap és a hold, dicsérje minden fényes csillag! Dicsérjék őt az eget egei, még a vizek is ott fönnek az égből! Dicsérjék az ÚR nevének, mert ő parancsolt, és azok létre jöttek, mindörökre helyükre állította őket, rendelkezést adott, melytől nem térnek el. Dicsérjétek az URat, ti földiek, ti tengeri szörnyek, az egész óceán! Tűz és jégeső, hó és köd, parancsát teljesítő szélvihar, ti hegyek és halmok mindnyájan, gyümölcsfák és cédrusok, vadak és egyéb állatok, csúszómászók és szárnyaló madarak, ti földi királyok és minden nemzet, vezérek és a földnek bírái, ti ifjak a leányokkal, öregek a fiatalokkal együtt dicsérjétek az ÚR nevének! Mert csak az ő neve magasztos, fensége a föld és az ég fölé emelkedik. Megnöveli népe hatalmát, dicsővé teszi minden hívét, Izráel fiait, a hozzá közel álló népet. Dicsérjétek az URat! Ámen *-id. f-*

BIBLIAOLVASÓ

v e z é k f o n a l

1.	Sz.	Jer 4, 1–18	Lk 2,21–40
2.	Cs.	Jer 4,19–31	Lk 2,41–52
3.	P.	Jer 5, 1–19	Lk 3, 1–20
4.	Sz.	Jer 5,20–31	Lk 3,21–38
O			
5.	V.	Jer 6, 1–15	Lk 4, 1–30
6.	H.	Jer 6,16–30	Lk 4,31–44
7.	K.	Jer 7, 1–11	Lk 5, 1–16
8.	Sz.	Jer 7,12–34	Lk 5,17–26
9.	Cs.	Jer 8	Lk 5,27–39
10.	P.	Jer 9, 1–15	Lk 6, 1–19
11.	Sz.	Jer 9,16–25	Lk 6,20–36
K			
T			
Ó			
12.	V.	Jer 10, 1–16	Lk 6,37–49
13.	H.	Jer 10,17–25	Lk 7, 1–10
14.	K.	Jer 11, 1–14	Lk 7,11–17
15.	Sz.	Jer 11,15–23	Lk 7,18–23
16.	Cs.	Jer 12	Lk 7,24–35
17.	P.	Jer 13, 1–11	Lk 7,36–50
18.	Sz.	Jer 13,12–27	Lk 8, 1–15
B			
E			
R			
19.	V.	Jer 14, 1–9	Lk 8,16–25
20.	H.	Jer 14,10–22	Lk 8,26–39
21.	K.	Jer 15, 1–9	Lk 8,40–48
22.	Sz.	Jer 15,10–21	Lk 8,49–56
23.	Cs.	Jer 16, 1–13	Lk 9, 1–11
24.	P.	Jer 16,14–21	Lk 9,12–17
25.	Sz.	Jer 17, 1–13	Lk 9,18–27
26.	V.	Jer 17,14–27	Lk 9,28–36
27.	H.	Jer 18, 1–12	Lk 9,37–50
28.	K.	Jer 18,13–23	Lk 9,51–62
29.	Sz.	Jer 19	Lk 10, 1–16
30.	Cs.	Jer 20	Lk 10,17–24
31.	P.	Jer 21	Lk 10,25–42

Pályázat

A Lónyay Gábor Polgári Társulás és a Református Újság Szerkesztősége pályázatot ír ki Zemplén-vármegye kiemelkedő közéleti szereplője, **Lónyay Gábor születésének 210. évfordulója alkalmából.**

A pályázat témája:

Lónyay Gábor élete és munkássága

A pályamunkák leadásának határideje: **2015. március 15.**

Postacím:

Záujmové združenie Gábora Lónyayho – Lónyay Gábor Polgári Társulás, 076 74 Drahnov-Deregyňó 216

A beérkezett pályamunkákat, amelyek nem lehetnek rövidebbek 20 gépelt oldalnál, történészbizottság bírálja el és javasolja díjazásra:

1. díj 800,- €

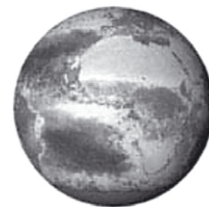
2. díj 500,- €

3. díj 300,- €

A Lónyay Gábor Polgári Társulás a három legjobb munkát kiadja 2015. szeptember végéig.

Csoma László, igazgató

VILÁGOLDAL

Hitről hívóknak

**NAPJAINK LEGNAGYOBB HUMANITÁRIUS
DRÁMÁJA: ELÜLDÖZÖTT IRAKI
KERESZTYÉNEK JÓNÁS VÁROSÁBÓL**

„FEKETE” TERRORISTÁK KÍMÉLETLEN AKCIÓI – KI MARAD MÉG MOSULBAN?

Az Iszlám Állam (IS) nevű kíméletlen terrorista szervezet valóságos irtó hadjáratot indított az észak-iraki régió lakossága ellen. Elsősorban keresztényeket, de más vallásúakat is elüldöznek ősi lakóhelyükről, ha nem lesznek a rabszolgáik. A világ pedig tiltakozik. Az USA katonai akciót indított, illetve repülőgépekről vizet, élelmiszert dobnak le a menekülőknél. Gyorsjelentés napjaink legnagyobb és legveszélyesebb humanitárius drámájáról. (Bagdad/Bejrút/Genf/Vatikánváros – EKD.de; christianitytoday.com; pro-mediemagazin.de; <http://aktuell.evangelisch.de>; 2014. augusztus 10. – Dr. Békefy Lajos)

**KERESZTYÉNELLENES ULTIMÁTUM AZ EGYKORI
NINIVÉBEN**

Erős nemzetközi felháborodás és tiltakozás kíséri azt a terrorista üldözést, aminek következtében az észak-iraki milliós városból, Mosulból a keresztényeknek távoznuk kellett. Az Egyházak Közel-Keleti

Tanácsa Bejrútban tartott ülésén elítélte az Iszlám Állam (IS) nevű terrorista csoport kegyetlenkedéseit. Sajtójelentések szerint a szunnita-közeli szélsőséges iszlámisták a városban élő keresztényeket fegyveresen választás elé állították: vagy áttérnek az iszlám vallásra vagy kemény és megfizethetetlen különadóval sarcolják meg őket. Különben megölik őket. Amióta ez a keresztényellenes ultimátum elhangzott, a városból csaknem minden keresztény családjával együtt elmenekült. Az ősi Antiókiái Szír-Ortodox Egyház és egész Kelet pátriárkája, II. Afrém Ignácusz a fekete sereg, a terroristák ultimátumát elfogadhatatlannak és tragikusnak nevezte. „Éltiltjuk ezt a ter-

rorációt, ami keresztény népünk ellen irányul, de ugyanúgy a klérus és a laikusok ellen is” – olvasható a pátriárka nyilatkozatában. A szír egyházi vezető a nemzetközi államközösséghez fordult, hogy „vessenek véget ennek a jogellenes cselekménysorozatnak”.

**ÉLES NEMZETKÖZI ELÍTÉLÉS – VILÁGMÉRETŰ
FACEBOOK SZOLIDARITÁS**

A világméretű szolidaritásnak új formája is megszületett közben. A facebookon közzétett képeken látható, amint a szélsőséges katonai csoportosulás tagjai a keresztények házeit, üzleteit, tulajdonait egy arab „N”, azaz nun betűvel jelölték meg, ami jelentheti azt, hogy nazarénus, vagy másnéven azt, hogy a Názáreti Jézus követője. A facebookon ugyanakkor ez a betű jelöli a keresztények részéről az iraki testvéreikkel kifejezett szolidaritásukat. Ezt a világméretű facebook-szolidaritást a Német Evangéliumi Alliansz elnöke, Michael Diener kezdeményezte. A muszlimokat is arra szólítják fel, hogy ettől a barbár, embertelen fegyveres terrorizmustól forduljanak el. Ugyanakkor Diener figyelmeztet arra is, hogy ez az akció sem vezethet iszlámellenes gyűlölethullámhoz, olyan elharmarkodott (elő)ítélethez, hogy az iszlám vallás erőszakos, embertelen és militáns.

MOSUL BIBLIAI JELENTŐSÉGE

A város az ószövetségi próféta, Jónás sírjának az őrizője, s egyben itt állnak még az egykori gazdag és fényes Ninive romjai

is. Ez volt az a város, ahova Jónás prófétát küldte az Úr. A próféta sírja egy mohamedán mecset területén található, ezért nincs mód annak régészeti feltárására. Ninivéről már 1Móz 10,11-12-ben olvashatunk, az egyik legősibb város azon a vidéken. Az asszír birodalom fővárosa volt a Kr. előtti hetedik századig. Több kispróféta megjelentette hanyatlását (Náhum 3,7; Zofóniás 2,13). Most ebből a városból kényszerültek exodusra az ott élő ősi keresztény közösség tagjai. A káldeus-katolikus pátriárka, I. Louis Raphael Sako figyelmeztetett a népszerűségére. Amikor a múlt hét végén az IS alakulatok számos keresztény falut megszálltak Észak-Irakban, az egyházi tájékoztatta a sajtót arról, hogy mintegy 100 ezer keresztény kényszerült elmenekülni ősi földjéről.

**NEMZETKÖZI ÖSSZEFOGÁS
A FEKETE SEREG MIATT**

Ferenc pápa felszólított a keresztények megvédésére, a humanitárius katasztrófa

megelőzésére. Vatikáni források szerint már vannak halálos áldozatai a „fekete sereg” terrorakcióinak. Több fiatal keresztyén haláláról tájékoztatnak. A Bajor Evangélikus Egyház azonnal 500 000 euró gyorssegélyt ajánlott fel a menekülőknek. Érdekes, hogy Irán és Szíria is bejelentette, hogy befogadják a menekülő keresztyéneket is. A Németországi Muszlimok Központi Tanácsa nyilatkozatban mutat rá: az észak-iraki Mosulból a keresztyének elűldözése jogellenes cselekmény, s az IS fekete sereg cselekményei beleütköznek a nemzetközi

jog szabályaiba és emberiség ellenesek. Kéri az ENSZ-et és az Arab Ligát, hogy hatékonyan lépjenek fel az IS megfékezéséért és az elűldözött keresztyének megsegítéséért. Az Egyházak Világtanácsa és a Lutheránus Világszövetség az iraki exodust mind a keresztyének, mind a muszlimok szempontjából tragikus eseménynek tartja. Közben Franciaország és Németország is bejelentette, hogy befogadják az iraki elűldözött keresztyéneket. Az USA harci repülőgépeket küldött Észak-Irak fölé, az IS fekete sereg állásai fölé. Ugyanakkor

élelmiszert, gyógyszert, takarót és vizet dobnak le ejtőernyős csomagokban a menekülőknek. Nem csak a keresztyéneknek, hanem a muszlimoknak is. Az alábbi kép arra szólít fel, hogy „Segítsetek az iraki keresztyéneknek!”. Mindenki tehet valamit, ki imával, ki facebook akcióval. A felelős vezetők felelős döntésekkel, az egyházak humanitárius segítséggel. Európa és a világ szolidaritására, cselekvő szeretetére van most szükség. Megteszik-e, megteszük-e azt, ami éppen a mi helyzetünkben kitélik tőlünk? Holnap talán későn lesz...

GYÜLEKEZETEINK életéből

Amikor a szeretet és az öröm szinte tapintható

Az ember életének vannak nagyon szép alkalmak; és ritkábban, de vannak olyan örömteli pillanatai is, amikor elmondhatja, boldog vagyok, szívem tele van szeretettel és örömmel. Egy-egy közösség, esetünkben egy-egy gyülekezet életének is vannak nagyon szép alkalmak; és ritkábban, de vannak olyan örömteli pillanatai is, amikor egy-egy gyülekezet elmondhatja, boldogok vagyunk, szívünk tele van szeretettel és örömmel.

Június 21-e egy ilyen boldog nap volt, mikor a szívem és a négy gyülekezet – Ipolypásztó, Garamsalló, Zalaba és Ipolybél szíve is tele volt örömmel és szeretettel. „...tegyétek teljessé örömet azzal, hogy ugyanazt akarjátok: ugyanaz a szeretet legyen bennetek, egyet akarva ugyanarra törekedjétek.” – mondja Pál apostol a filippiekhez írott levél 2. fejezete 2. versében. S ez a négy gyülekezet és a lelkésze egyet akart, szeretetben, egyetértésben.

Június 21-én került sor ünnepélyes beiktatásomra az Ipolypásztói-Garamsallói Tár-

sult Egyházközség és a hozzájuk tartozó leányegyházak – Zalaba és Ipolybél gyülekezeteibe. Fontos, komoly, felelősségteljes, de ugyanakkor öröm-és szeretetteljes esemény ez egy lelkész életében. A gyülekezetek életében nem különben. Ipolypásztón fél évszázaddal ezelőtt volt utoljára lelkészválasztás és iktatás, amikor Nt. Kovács Gézát iktatták be, Garamsallón pedig 75 éve, amikor Nt. Csontó Gézát iktatták be lelkipásztor tisztébe.

Egyetemes Egyházunkban pedig először került arra sor, hogy társult egyházközség megválasztott lelkészét iktatják be tisztébe. A garamsallói templomban tartott ünnepi istentisztelet igehirdetésében Ft. Fazekas László püspök úr is utalt rá, hogy történelmet írunk ezzel. Barsban a mi gyüleke-

zeteink voltak az elsők, akik megértették, a társulásról szóló törvény a megmaradást jelent a kis gyülekezetek számára, s ahogy az ipolypásztói templomban folytatódó ünnepi istentiszteleten a székfoglaló igehirdetés alapigéje is mondja: „De mi nem a meghátrálás emberei vagyunk, hogy elveszünk, hanem a hitéi, hogy életet nyerjünk.” (Zsid 10:39)

Az istentiszteleti alkalmak ünnepélyessége, a tele templomok, Ft. Úr igei szolgálata, Nt. Kiss Pál esperes úr iktatási szolgálata, a székfoglaló igehirdetés, a Nagycsomor családi zenekar zenés szolgálata, a szolgatársak, Ft. Szűcs Zoltán nyugalmazott püspök úr - akinek édesapja ipolypásztói lelkész volt, ő maga pedig itt nőtt föl -, öröme buzdító szavai, gyülekezeteim gondnokainak

köszöntése, a zsigárdiak – szülőfalum – küldöttségének köszöntése, az ottani éneklő-csoport énekei, a szeretetvendégség gazdagon terített asztala, amit a négy gyülekezet közösen készített, mind-mind megerősítettek abban, hogy jó helyen vagyok, az Úristen jó helyre tett, éppen oda, ahol éppen én rá van szükségem.

Szeretnék itt az Úrnak, az én Gazdámnak jó szolgálója, gyülekezeteimnek jó lelkésze lenni. Ehhez adjon erőt az Isten. Az alkalom utáni beszélgetésekben sokan első

tapasztalásnak azt mondták el, érezni lehetett, szinte tapintani az örömet és a szeretetet. S hogy ennyi ember együtt örüljön, s

szeresse egymást – ez Istenünk munkája és kegyelme. Egyedül Istené a dicsőség!

Ambrus Erika

Maradjunk Krisztusban!

„Ha megmaradtok énbennem, és beszédem megmaradnak tibennetek, akkor bármit akartok, kérjétek, és megadatik nektek.” (Jn 15,7)

Krisztusban kell lennünk, hogy neki élhessünk, és benne kell maradnunk. Krisztusban maradni annyit jelent, hogy soha senki más és semmi más kedvéért nem hagyjuk el Őt, hanem élő, szeretetteljes, tudatos és engedelmes kapcsolatban maradunk vele. A faág nem csak közel van a törzshöz, hanem rajta van és folyamatosan abból nyeri az életet a gyümölcssterméshez. „Ha pedig némely ágak kitérttek, te pedig vadolajfa létedre beoltattál azok közé, és részese lettél az olajfa gyökerének és zsírjának. Ne kevélykedjél az ágak ellenében: ha pedig kevélykedel, nem te hordozod a gyökeret, hanem a gyökér téged. Azt mondd azért: Kitérttek az ágak, hogy én oltassam be. Úgy van; hitetlenség miatt törtetek ki, te pedig hit által állasz; fel ne fuvalkodjál, hanem félj; mert ha az Isten a természet szerint való ágaknak nem kedvezett, majd néked sem kedvez. Tekintsd meg azért az Istennek kegyességét és keménységét: azok iránt a kik elestek, keménységét; irántad pedig a kegyességét, ha megmaradsz a kegyességben; különben te is kivágotol. Sőt azok is, ha meg nem

maradnak a hitetlenségben, beoltatnak; mert az Isten ismét beoltathatja őket. Mert ha te a természet szerint való vadolajfából kivágtattál, és természet ellenére beoltattál a szelíd olajfába: mennyivel inkább beoltatnak ezek a természet szerint való az ő saját olajfájokba.” (Róm 11,17-24)

Minden igazi hívő Krisztusban marad, ami a kapcsolatnak egy magasabb formája, amelyet meg kell ismernünk, mielőtt erőt nyerhetünk az Ő trónjánál. A „bármit akartok, kérjétek” ígéret olyan embereknek szól, akik Istennel járnak, akik szüntelen közösségben élnek Krisztussal. Szívem meg kell maradjon a szeretetben, lelkem meg kell gyökerezzen a hitben, reménységem szilárdan kell ragaszkodjék Isten ígéretéhez, és egész lényem mindeztől az Úr kell legyen, mert különben veszélyes dolog abban bíznom, hogy imádságomnak ereje lehet.

Akik megszakítják az Úrral való közösséget, nem tudják, milyen nagy erőt vesztegetnek el. Ha erővel akarnak tudni könyörögni, akkor maga az Úr kell, hogy lakozzék bennük, és ők pedig öbenne vagyis Pállal együtt kell vallani és élni: „Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus” (Gal 2,20).

Jól jegyezzük meg, hogy hallgatnunk kell

Krisztus szavára, ha azt akarjuk, hogy Ő is meghallgasson minket. Ha nincs fülünk Krisztus számára, neki sincs füle a számunkra. De amilyen mértékben odahallgatunk, olyan mértékben hallgat Ő is minket. Ezenkívül, az Ő ígéretének belénk is kell hatolnia, bennünk kell élnie és maradnia, mint erőforrásnak és hatalomnak. Be kell fogadnunk az igazságot, amelyet Krisztus tanított; követnünk kell parancsolatait és a Szentlélek indításait, különben nem állhatunk meg a kegyelem trónusa előtt. Ha befogadjuk Urunk beszédét, és az bennünk is marad, a kiváltságok végtelen tere nyílik meg előttünk. Ha pedig alávetettük akaratomat Isten uralmának, akkor imádságunknak ereje lesz. A kérdés az, hogy vágyunk-e igazán alázatosan közbenjárni az egyházért, gyülekezetért és a világot, és akarjuk-e igazán az Úrtól elkérni azt, amit szeretnénk. Ha igen, akkor alázattal oda kell hajtánunk fülünket az Úr szavára, drága kincs-ként fel kell halmoznunk igéit és feltétlenül engedelmeskednünk kell neki. Aki hathatósan akar imádkozni, annak kitartóan részt kell vennie a tanításban (ApCsel 2,42) és szelíden kell befogadni a beléje oltott ígét (Jak 1,21).

Fohász: Igazgass, Uram, engemet, hogy megőrizsem hitemet; ha von magához e világ. Én mint Krisztusba oltott ág, Tőle vegyem tápláltságom, míg az élők közt lesz lakásom. (231. dicséret 4. vers)

Bányácsi Béla

Gyermeknap és gyülekezeti találkozó

A nyár elején több érdekes programra is sor került az Ipolysági Református Egyházközségben. Július 5-én gyermeknapra került sor amit a parókián tartottunk meg. Az alkalom érdekessége -hála és dicsőség legyen érte a mindenható Istennek- hogy ezt az alkalmat a gyülekezet fiataljai szervezték meg és vezették le.

Az elején játékkal kezdtünk amit ifj. Marton Judit készített elő, majd három éneket tanultunk Pálincás Margaréta, Németh Viktor és Szrsen Csilla vezényletével. Ezt követően ifj. Marton Imre szólt Isten ígétjét a helyes útválasztásról. Többek között elmondta, hogy

az ember sokszor Isten nélkül választja meg az útjait, nem hallgatva Isten szavára aminek aztán viselnie kell a következményeit is. A helyes utat Isten az ő igéjében, a Bibliában mutatja meg nekünk. Jézus maga mondta nekünk: „Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csak én általam.” (János 14,6). Akkor lesznek jó döntéseink ha hallgatunk Isten szavára.

Az igei rész után megint énekeltünk, majd kézműves foglalkozásra került sor ifj. Marton Judit vezetésével. Az alkalom végén megint játszottunk egy jót Németh Viktor vezérlésével.

Nagyon hamar elment ez az idő, de vizsgálta a tudat, hogy a következő nap megint találkozunk. Míg mi a gyermeknapon

voltunk, Oros Zoltán koordinálásával már folytak az előkészületek a következő napi gyülekezeti napra.

Július 6-án, Horváth László testvérünk felügyelete mellett, már kora reggel dolgos kezek készítették az ebédet Vödrös Attila testvérünk honti kertjében. Közben Oros Zoltán testvérünk az utolsó simításokat végezte az előkészületekkel, s mire 10 után megérkeztünk, már minden készen várt minket. Az alkalmunkat istentisztelettel kezdtük, lelkészünk Izsámán Jónás szolgálatával, közben a gyerekek és fiatalok ifj. Marton Imre vezetésével vasárnapi iskolán vettek részt.

Izsámán Jónás a napi igeszakasz szerint hirdette az igét a 2 Korinthus 4,7-18 alapján. Igehirdetésében elmondta, hogy csodálatos

kincset, hatalmas lehetőséget, kaptunk a Krisztusban, de ezt a kincset az Isten cserépedénybe helyezte nehogy elbizakodjunk úgy ahogy az ige is mondja: „Ez a kincsünk pedig cserépedényekben van, hogy ezt a rendkívüli erőt Istennek tulajdonítsuk, és ne magunknak.” 2 Kor. 4,7 A továbbiakban példakönte keresztül mutatta be mit is jelent az amikor ez a kincsünk cserépedényben van. Mit jelentett ez Pál apostol számára, s mit Luther Mártonnak, Kálvin Jánosnak ill. Martin Luther Kingnek. Törékeny cserépedények voltak ők, de Isten hatalmasat vitt véghez általuk, a bennük lévő kincs által.

A lelki táplálék után jöhetett a testi eledel is, az ízletes gulyás után a gyülekezet aszszonytestvérei által készített finomabbnál finomabb süteményeket és pogácsákat ettünk.

Délután a játéka volt a főszerep. Ifj. Marton Imre és Oros Máté vezetésével érdekes és izgalmas csoportjátékokat játszhattunk. Természetesen a foci sem maradhatott el, igazi családi focimeccset játszhattunk, a csapatokban az óvodásoktól kezdve az idősebb korosztályig mindenki képviseltette magát.

Istennek adunk hálát, az Ő jóságáért, s a testvéri szeretet áldásaiért.

I.J.

Gyülekezeti kiránduláson, Lillafüreden

Sokszor kikapcsolódásként gondolunk egy kirándulásra, mivel új tájakat, épületeket ismerhetünk meg. Nem kell a mindennapi munkára összpontosítanunk, hanem pihenünk. A kikapcsolódás mellett egy gyülekezeti kirándulásnak az is feladata, hogy összekapcsoljon, azaz erősítse a testvérek közötti kapcsolatokat. Egy hosszabb úton van időnk beszélgetni, meghallgatni mások véleményét. Ilyenkor teljesen más oldaláról ismerhetjük meg társainkat, mint a megszokott hétköznapokon. Isten kegyelme közelebb hoz minket egymáshoz. Nagy szükség van erre gyülekezeteinkben, hisz legtöbb gyülekezetünk létszámában fogyatkozik, s minden Úrtól kapott lehetőséggel élnünk kell, hogy hitünkben kárt ne valljunk. A deregnyői gyülekezet 19 tagja is megtapasztalta e fentebb leírtak igazságát, amikor 2014. augusztus 7-én Lillafüred, Diósgyőr, Miskolc nevezetességével és egymással is ismerkedhettek.

Csoma L

KOEN napközis tábor – Szalóc, Vígteleke

Isten kegyelméből 2014. augusztus 4-től 8-ig újra lehetett KOEN napközis tábor Szalóc és Vígteleke gyermekei, fiataljai részére, melynek ezúttal Szalóc *község adott otthont*.

A gyülekező reggelenként néhány éneket énekelve a helyi kultúrházban történt, majd a tábor kezdése – a presbitérium határozott kérésére, és azzal a céllal, hogy a gyerekek megszokják, megszeressék a hagyományos istentiszteleti környezetet – a templomban volt *énektanulással* imádsággal.

Ezután reggeli torna következett a templom és parókia közti téren, ahol jó volt megújítottatni fáradt végtagjainkat, mielőtt he-

lyet foglaltunk az üzenetátadáshoz, melyet a kidolgozott KOEN táboros program szerint, környékbeli lelképásztorok és nem lelkész segítők végeztek érdekesen szemléltetve, eljátszva, továbbadva számunkra Isten Igéjét.

Ezt követően pedig újra a parókiaira mentünk, ahol szorgos presbiter testvérek már szeretettel gondoskodtak számunkra finom teáról. Kis mozgás után, csoportokban folytattuk a bibliai történet megbeszélését, feldolgozását, szemléltetését különböző kézműves foglalko-

zások keretében is.

Délben pedig már ebéddel vártak a háttérrel biztató presbiter testvérek, akik jószívű testvérek, jóakarátú, a tábort támogató emberek adományaiból ízletes ebédet főztek a számunkra.

A kellemesen elköltött ebéd után a délutáni foglalkozások következtek, melyek nagyon sokrétűre sikerültek, és így mindenki megtalálhatta a neki kedveset. Volt kézműves-, táncos, zenei és sportfoglalkozás, vetélkedők, játékok.

Valamint adományokból édes uzsonna is.

A tábor részét képezte a szerdai napon egy gombaszögi kirándulás is, ahol szalonnasütés által kaptuk a jóízű ebédet, barlanglátogatás keretében újra rácsodálkozhattunk föld mélyének csodáira, ezután pedig erdei játékokkal még közelebb kerültünk a természethez.

A táborunk hálaadó istentisztelettel zárult pénteken délután 15.00-kor a szalóci református templomban. Jó volt együtt lenni közösségben Istennel és egymással.

Köszönjük mindazoknak, akik bármilyen formában (anyagi, természetbeni segítséggel, adományokkal, szolgálattal, munkával, helyszín és a háttér biztosításával, a gyerekekre való odafigyeléssel, stb...) hozzájárultak a tábor megvalósulásához. Köszönjük a Szlovák Kormány Kisebbségügyi támogatását. Szalóc községnek a helyszín biztosítását.

Istené a dicsőség az ő kegyelméért, amely megjelent Krisztusban és amelyet jó volt átélni ebben az esztendőben is együtt Szalócon.

André János, képek: Borzy Bálint

Hármas találkozó Tornalján

2014. augusztus 1-jétől 3-ig már kilencedszer került sor a tornaljai, a Partium-beli szilágyballai és az alsó-kazincbarcikai református gyülekezet hármastalálkozójára, most éppen Tornalján.

A szilágyballaiak elsején este érkeztek meg nt. Boros Árpád és felesége kíséretében. Lelkésznőnk nt. Fazekas Ágnes és szállásadó testvéreink már várták őket. Többen régi ismerősökként érkeztek, az újak pedig új családokkal ismerkedhettek meg. Nagy örömmel, magukkal hozták a völcskei gyülekezet lelképásztorát nt. Barabás Attilát és feleségét, aki a szilágyballai diakónia dolgozója. A lelképásztor úr nemcsak vendégként vett részt a találkozón, hanem szolgálatot is vállalt.

Másnap- miután megérkeztek a nt. Tóth lelkész házaspár vezette kazincbarcikai testvérek is-, vendégeink kiránduláson vettek részt Rimaszombatban. Útikalauzuk a jeles muzeológus, néprajzkutató tanár dr. B. Kovács István volt. Ellátogattak a helyi Egyháztörténeti és a Gömöri Múzeumba, a református templomba és gimnáziumba. Megtekintették a város archeológiai ásatásait, régi patinás épületeit, híres szobraikat és egyéb nevezetességeit. A késő délutáni órákban a jelenlévők bibliaórán vettek részt, melynek keretében őszinte biznyságtételek hangzottak el arról, hogyan kerültek testvéreink kapcsolatba a hitellettal, hogyan segíti őket Istenbe vetett hitük a betegségek leküzdésében, váratlan családi problémák, vagy csak

a mindennapok néha nagyon kemény megpróbáltatásainak elviselésében.

Harmadnap-vasárnap-a „triumvirátus” úrvacsorával egybekötött közös istentiszteleten vett részt. Igehirdetésében nt. Barabás Attila arra kérte az embert, hogy vetkőzze le a bűnt, a gonosz cselekedeteket, legyen ereje ellenállni a sátán kísértésének, öltse fel az igazságvállalást, ne szítszon békétlenséget, teremtsen békét saját lelkében, környezetében. Cselekedje azt, ami nem csak neki, de mindenkinek jó, járjon mindig a Teremtő ösvényein. Nt. Boros Árpád kiemelte az úrvacsorára való felkészülés fontosságát. Hangsúlyozta, csak az Úr-akitől életünket kaptuk-, elvárásainak tartozunk feltétlen megfeleléssel. Nt. Tóth Sándor értékelt a há-

rom nap tartalmas programját. A hármastalálkozó, mely a vasárnap délutáni szeretetvendégséggel ért véget, most is betöltötte küldetését, hitünkben erősített, szándékainkban nemesített: „Isten szívében megpihelve, forrjon szívünk egybe hát. Hitünk karja úgy ölelje édes Megváltónkat át. Nevelj minket egységre, mint Atyáddal egy te vagy, míg eggyé lesz benned végre minden szív az ég alatt.” (395. dics.)

Ha Isten megsegít, jövőre Szilágyballán találkozunk gyülekezeteink a 10. jubileumi alkalommal. Soli Deo Gloria

Kissné Békési Júlia

Harangszentelés Ágcsernyőn

A Pohóczy család adományának köszönhetően ismét van kisharang az ágcsernyői református templomban.

Ágcsernyőn a hívek 1838-ban építettek

templomot, a korábbi 1683-ban emelt imaház helyén. A nagyharang mellől a második világháború idején veszett nyoma a kisebbik harangnak. Éveken keresztül a helyi katolikusok által adományozott harang helyettesítette ez előzőt. Amikor viszont megépült az új templomuk, a reformátusok visszaszolgáltatták a kisharangot.

2014. augusztus 10-étől azonban ismét kisharang kíséri a nagyot, s így együtt hívogadják a híveket az istentiszteletre. Id. Pohóczy Béla serkei nyugalmazott lelkipásztor, valamint fiai László és Béla /aki szintén lelkipásztor/ egy ötven kilogramm súlyú kisharangot adományozott a templom számára az ágcsernyői születésű feleség és édesanya Pohóczy Béláné Mol-

nár Mária, valamint Molnár Géza volt kurátor emlékére. A harangot Órbottyánban Gombos Lajos műhelyében öntötték.

Az ebből az alkalomból megtartott ünnepi istentiszteleten ígét hirdetett Miklós István Iosonci lelkipásztor, a harangot pedig Molnár Elemér esperes áldotta meg. Az alkalmon Pohóczy Béla ny. lelkipásztor szót a harangzás jelentőségéről, majd Tarr Ferdinánd a gyülekezet lelkipásztora megáldotta szintén a családtól ajándékba kapott magyar zászlót, amelyet a szószék mellé helyeztek el.

Az istentisztelet szeretetvendégséggel, valamint ünnepi ebéddel zárult.

reformata.sk

Tábor és bibliahét a Partiumban

A hagyományoknak megfelelően idén is közösen táboroztak a nagyváradi-velencei és olasz református gyülekezet fiataljai, a Nagyváradtól 40 km-re, keletre fekvő Élesd kisváros melletti Solyomkőn településen. Az idei együttlét időpontja június utolsó hetére esett. Hétfő délelőtt félszáz gyermek és felnőtt utazott fel vonattal és busszal a velencei eklézsia magaslati táborhelyére. A szállások elfoglalása után kezdetét vette a romantikus tábori élet, amely valóságos időutazást jelentett a digitális bennszülötteként emlegetett és ismert nemzedék számára.

Első nap délutánján Veres-Kovács Attila olasz lelkipásztor kalauzolásában Debreczeni Tibor magyarországi színművész kereste fel a táborozókat. A művész Pál apostol életéről tartott színvonalas előadást, melyet előző nap Olasziban is előadott, s melybe a tábori helyszínen, interaktív módon a hallgatóságot is bevonta.

Másnap ismét anyaországi vendégeket köszönthetünk. Balogh Barnabás és Kocsis Attila, a Magyar Református Szeretetszolgálat vezetői élelmiszercsomagokat tartalmazó támogatással érkeztek. Kocsis Attila a világ-

szerte élő magyarokról tartott érdekes, szubjektív és tanulságos gondolatokat tartalmazó vetítettképes előadást. Balogh Barnabás, egykori biharvajdai lelkipásztor pedig esti áhítattal szolgált.

A vendéglelőadók szolgálatait után a vaká-

ciós bibliahét programját követték a táborozók. Énekekkel, bibliai történetek ismertetésével, kézimunkával, csoportos beszélgetéssel, rövid színdarabokkal követték a hit hősei élethelyzeit és Istent követő válaszait. A tábor vezetését Kiss Huba olasz kántor végez-

te, neje Kiss Tünde tanárnő segítségével. A vakációs bibliahetek egyik hozzáértője, Arday Erika szalontai kórházlelkész, a komáromi teológia végzettje, a bibliai történetek ismertetésében játszott fontos szerepet. Farkas Antal velencei lelkipásztor az esti bibliaórákon számos fontos, az ifjakat is érintő kérdésekre adta meg a bibliai válaszokat.

A „természet lágy ölen” természetesen túrázásra is lehetőség nyílt. A környék megismerése után vasárnap délelőtt a közeli Feketeerdőre zárandokolt a táborozó csapat, hogy megtöltse a szórványtelepülés református templomát. Az istentiszteleten Bogya Miklós helyi lelkipásztor szolgálatát követően a táborozók az addig tanult énekekkel szolgáltak.

Hétfő a táborzárás napja volt. Elbúcsúztunk a napi eledelről gondoskodó szakácsnőktől, összegeztük az együtt tanultakat, s azzal a bizakodással indultunk haza, hogy az ige, énekekkel és szóval elvetett magvai kihajtanak az ifjú szívekben. A tábor lelki lezárásaként, rá következő vasárnap az olasz gyülekezet előtt tettek bizonyosságot az ifjak, a táborban tanult ígék és énekek által.

Fábián Tibor

Kozár Péter

(1952. 09. 19. - 2014. 08. 24.)

“És a világ elmúlik, és annak kívánsága is; de a ki az Isten akaratát cselekszi, megmarad örökké.” (1János 2:17)

Döbbenettel, ám mégsem váratlanul érte mindazokat a szomorú és fájdalmas hír, akik Nt. Kozár Péter lelkipásztort ismerték és szerették, hogy a súlyos kór végül legyőzte testét, és lelke elindult a minden élők útján.

Egyike volt azon keveseknek, aki prágai teológiai tanulmányai elvégzése után, a nagykövesdi református keresztyén gyülekezetbe került kezdő lelkészként, és mindvégig ugyanazon gyülekezet hűségese őrlője maradt, 38 éven keresztül. Családjával egyetemben szolgálta az Urat, és példamutatónak bizonyult abban is, hogy mint saját, úgy az általa beszolgált gyülekezetekben is tevékenyen részt vett templom- és parókia felújítási munkálatokban.

Gyülekezeten kívüli tevékenységeit tekintve, a Lelkészegyesületnek hűségese tagja volt. Betegsége során továbbra is érdeklődéssel fordult az őt meglátogatók élte és munkássága felé, saját fájdalmaival nem törődve, bizakodott az Úrban, amint azt édesanyja kedves dicsérete is vallja: ‘Mind jó, amit Isten ténsen...’ (272. dicséret).

Mély fájdalommal kísértük őt el utolsó földi útjára, augusztus 29-én. A gyászistentiszteletre a zsúfolásig megtelt nagykövesdi templomban és annak kertjében

került sor, ahol Nt. Spisák István az 1János 2:17 alapján hirdette a feltámadás üzenetét. Igehirdetését követően, Nt. Szőke Noémi, zuglói (Budapest) lelkipásztor (az elhunyt keresztleánya) ismertette Nt. Kozár Péter életútjának fontosabb állomásait, melyet szlovák fordításban Nt. Brecko Juraj Ondava-hernádi Egyházmegye esperese olvasott fel, majd egyházunk püspöke. Ft. Fazekas László tolmácsolta az egyházvezetők részvétnyilvánítását, és a Zempléni Egyházmegye esperese, Nt. Molnár Elemér méltatta az elhunyt életét és munkásságát. Nagykövesd polgármestere és egyben a gyülekezet presbitere, Nagy Attila a község nevében próbálta vigasztalni a gyászoló családot, Böőr Roland római-katolikus plébános a testvér-gyülekezetek nevében, valamint Stefán Mária presbiter a

nagykövesdi református gyülekezet képviselőjében köszönt el szeretett lelkipásztortól. Nt. Györky Szilvia a Lelkészegyesület nevében, ill. Nt. Kis-Csáji Ferenc és Julianna baráti részvétnyilvánítását tolmácsolta a feltámadás reménységében.

Az elhunyt utolsó kívánságát teljesítve, a község régi temetőjében került megfáradt teste nyugalomba helyezése hívei között, ahol a feltámadás Igéjét Nt. Szabó Krisztián nagyidai lelkipásztor (az elhunyt keresztfia) végezte, magyar és szlovák nyelven.

A család és az elhunyt testvére fájdalmában innen távolról is osztozunk, és imádságainkban hordozzuk Nt. Kozár Péter áldott emlékét, vallva, egyedül Istené a dicsőség.

Györky Szilvia

Egy megbizatási időszak eltelt

Szerkesztőségünk egyházunk püspökét kérdezte miként értékeli az eltelt 6 évet

Mi az, amit egyházunk életében a választási időszak áldott eredményének tart?

Ez a kérdés Reményik Sándor Csendes csodák című versének sorait juttatja eszembe:

*Ne várj nagy dolgot életedbe,
Kis hópelyhek az örömk...*

A választási ciklus megkezdésekor én sem vártam nagy dolgokat. Arra igyekeztem építeni, hogy vannak körülöttem hűségese segítők, tisztségviselők, szolgatársak, akik

kel megbeszélve megpróbáljuk egyházunkat megfelelően igazgatni. Azt megítélni hat esztendő elteltével, hogy mit nevezhetünk áldott eredménynek, nem merem vállalni, mivel azt érzem, hogy amit sikerült is megtenni, azért is csak orcánk pirulása lehet a miénk. S ezt nem álszerénységből mondom. Mindezek ellenére megpróbálom a teljesség igénye nélkül röviden összefoglalni azt, hogy miben látok előrelépést az elmúlt időszakban.

Talán eredménynek könyvelhető el,

hogy létrejött a közalap, amely egy parányi kis lépést jelent az egyházunk anyagi önállósodása felé. Ezzel lehetővé vált a rászoruló gyülekezeteknek adott támogatás növelése

úgy a javításokra, mint a missziói munkára. A missziói tevékenység felerősödött. Elinult a romamisszió, a médiamisszió. Megújítottuk a honlapunkat és a kárpát-medencei egyházi műsorokba rendszeresen küldjük a híreket, riportokat, hanganyagot. Könyvkiadásunk is fellendült, így több könyvet sikerült megjelentetni.

Rendszeresítettük a lelkésztovábbképzést, amihez a zsinat törvényerejű szabályrendeletet hagyott jóvá. A felsorolt tevékenységekhez sok sikeres pályázatot tudhatunk magunkénak.

Nagyon fontos lépésnek tartom az egyházközösségek jogállásáról és társulásáról szóló törvényt, amellyel könnyítettünk a kis gyülekezetek terhein a lelkesi állás fenntartását illetően.

Teljes erőbedobással igyekszünk jelen lenni az ökumenikus mozgalomban. A Szlovákiai Egyházak Ökumenikus Tanácsának alelnöki tisztét töltöm be már a harmadik választási ciklusban, amely mindenképpen jelzés egyházunk elismertségéről.

Az Ökumenikus Lelkigondozói Szolgálatban minden reánk eső helyet sikerült betölteni. Két lelkész nőnek szolgál a fegyveres testületeknél, egy a fegyveres erőknél, s egy lelkészünk pedig az Ökumenikus Lelkigondozói Szolgálat hivatalának igazgatói tisztét látja el.

Fontosnak tartom megjegyezni, hogy egyházunk történetében először fordult elő, hogy magyar nyelvű istentiszteletet közvetített a Szlovák Televízió szlovák feliratozással.

A külföldi kapcsolatok megerősödtek, s a múltból elmaradt pályázati elszámolások korrekt intézése miatt is a viszony bizalmasabbá vált. Ezt mutatja az is, hogy két alkalommal sikerült összehívni a külföldi segítség-szervezetek és partneregyházaink képviselőit kerekasztal tárgyaláshoz. Ezeknek a találkozóknak a haszna abban van, hogy jobban megismerik egyházunkat, nehézségeinket, s ha lehet, egyes dolgokban tanácsolnak, esetleg anyagi segítséget is

nyújtanak.

Rendszeressé vált a teológusok, vagy lelképásztorok kiküldése külföldi ösztöndíjas tanulmányra és tevékenyen részt vállaltunk a Németországi Evangélikus Egyház által szervezett Egyházi Napokon is. A svájci HEKS segítség-szervezet támogatásával ciganymissziós projekt indul.

A hosszú évek óta látszólagosan tartott jó viszonyt a Csehtestvér Egyházzal aktivizáltuk, s rendszeressé váltak a találkozók.

Külön szót érdemel a Magyarország kormányzati szerveivel kialakított és fenntartott jó viszony és ennek kapcsán azok a pályázati lehetőségek, amelyek elősegítik gyülekezeteinkben a hitéleti és egyéb alkalom szervezését, valamint az ingatlanok javítását és fenntartását.

Nagyon komoly lépés volt 2011-ben a Magyar Református Egyházhoz való csatlakozásunk, amely a magyar ajkú egyházmegegyeket érinti, mivel a ratifikációs csatlomány értelmében minden ezzel kapcsolatos dologban a szlovák egyház-megyéék kivételt élveznek.

A felsoroltaknak főként összegyházi jellege van, de mindenképpen kihat a gyülekezetek életére és szolgálatára.

Mit lát legfontosabb feladatként a következő választási időszakban?

A következő választási időszak talán még nehezebbnek mutatkozik, mint ez volt. Ha az eddig meglévő vonalat az új vezetőség továbbviszi, mindenképpen szükséges a tanácsosi rendszer továbbépítése, kiterjesztve a misszióra és a könyvkiadásra. Több elkötelezett missziói munkatársra van szükség, akik inkább munkaszervezéssel foglalkoznak és természetesen ehhez megfelelő anyagi háttérrel kell biztosítani. Ugyanúgy meg kell teremteni az anyagi háttérrel ahhoz, hogy legyen legalább egy ember, aki a projektek figyelmével és írásával foglalkozik.

Nem szabad megelégedezni arról, hogy a következő választási ciklusra esik a refor-

máció 500. évfordulója, amelyre megfelelően fel kell készülni gyülekezeti, egyházmegegyei és egyetemes egyházi szinten is. Külföldön már nagy erővel folynak az előkészületek, amelynek mi is részesei vagyunk.

Szükségesnek látszik a választási törvény megváltoztatása, egyszerűsítése. Túl bonyolult számításokon alapul, ezért fontos lenne rögtön az új zsinati ciklus elején elővenni és foglalkozni vele.

Sok törvény módosítva lett, ezért hasznos lenne azok összesítése és törvénykönyvbe foglalása.

Az új iskolaügyi törvény miatt iskoláink, pontosabban a kis létszámú iskolák veszélybe kerültek. Meg kell óvni őket a megszűnéstől, amihez a törvény megváltoztatására, vagy kivétel engedélyezésére van szükség. Ha egyik sem lehetséges, akkor a fenntartóknak biztosítaniuk kell a működéshez szükséges anyagi háttérrel. Ez egész egyházunkat komolyan érintő feladat.

Ehhez jön még a vissza nem kapott ingatlanaink visszaszerzése. Ennek folyamata összekapcsolódik az egyház és az állam anyagi különválásának folyamatával, amely elég gyakori téma a médiában. Természetesen e nélkül a folyamat nélkül is lépéseket kell tennünk ezen a téren.

Fontosnak látnám a lelkésztovábbképzés intézményesítését, külföldi kapcsolataink olyan szintű kiépítését, hogy közelebbi partneri, testvérkerületi viszonyok jöhesse-nek létre, amelynek gyülekezeti szintig terjedően meg van a hatása.

Megoldásra vár a nyelvet váltó gyülekezetek helyzete, s ezzel együtt az egyházunkon belül a szlovák-magyar viszony rendezése megfelelő keresztyén-etikai és egyházjogi keretek között.

A feladat tehát épp elég, amelyek elvégzéséhez kívánok az új vezetőségnek Istentől való bölcsességet és erőt.

Ezeket a kérdéseket az Esperes testvéreknek is megküldtük, s az októberi számunkban az ő meglátásaikat közöljük.

MEGHÍVÓ - Szlovákiai Református Keresztyén Nők Egyesülete

A Szlovákiai Református Keresztyén Nők Egyesülete vezetősége szeretettel hívja meg a helyi nőegyesületek elnökeit és tagjait a Kárpát-medencei Református Keresztyén Nőegyesületek Imanap-előkészítő Konferenciájára, amely **2014. szeptember 27-én** (szombat) kerül Isten segedelmével megrendezésre, **9:30** kezdettel, a **deregyői Református Tanulmányi Központban**. A konferencia egésznapos, így a résztvevők számára ebédet biztosítunk. Kérjük, az érdeklődők részvételi szándékukat **szeptember 20-ig** jelezzék országos titkárunk felé, hogy pontosítani tudjuk az ebéden résztvevők számát.

Elérhetőségeink: gyorky.silvia@gmail.com, tel: 0908/875 653.

Izrael – Ország? Nemzet? Gyülekezet?

Mózes mint vezér

A bibliai és a zsidó történelem több olyan vezetőt ismer, akik a nép boldogulásán fáradoztak. Ezek között a legnagyobb Mózes volt, aki Izraelt közösséggé formálta, és az ígéret földjének kapuját kitérte. A Szentírás megrajzolja ezekben a vezetőknek a jellemét, és beszámol arról miként valósították meg látomásait. Mózes annak ellenére lett kiválasztva erre a tisztre, hogy nem volt szónoki adottsága. Önmaga így vall erről: „*Kérlek, Uram, nem vagyok én ékesen szóló. Ezelőtt sem voltam az, de azóta sem vagyok, hogy szolgálddal beszélsz. Sőt nehéz ajkú és nehéz nyelvű vagyok.*” (2Mózes 4, 10)

A Biblia leírja, hogy Mózes együttérző és igazságos volt. Fiatalon látta miként szenvednek népének fiai. Még egy egyiptomit is megölt, hogy megmentse gyenge testvérét. Ezért menekülnie kellett az országból, Midián földjére menve, ahol idegenként élt. A helyiek életébe akkor avatkozik be, amikor a pásztorok megakadályozzák, hogy egy pásztor nő megittassa juhait. Mózes szociális érzékenysége, valamint a gyengék megsegítésének gyakorlása jelenti vezetői szolgálatának alapjait. Izrael fiainak Egyiptomból történt kivonulását követően, a pusztai vándorlás alatt, erejének és idejének nagy részét a kapcsolatok rendezése kötötte le. „Másnap Mózes leült, hogy bíraskod-

jék a nép között. Ott állt a nép Mózes előtt reggeltől estig.” (2Mózes 18,13) Mózes engedelmességre nevelte a népet, és ebben ő volt a példakép a nép számára. Fő feladata azonban az volt, hogy Izrael népét elvezesse az Ígéret Földjére, s eközben a volt rabszolgákból népet formáljon. E küldetés megvalósítása csakis hit által volt lehetséges. A Biblia leírja a negyven éves pusztai vándorlás idején átélt nehézségeket, nézetkülönbségeket és vitákat, melyekben Mózes mindig az Isten iránti hűségért hívta a népet. A lelki válsághelyzetekben mindig a nép védőjeként lép fel, a büntetés eltörlését kérve. Ő volt az, aki kémekeket küldött Kánaánba, akik megerősítették, hogy az Ígéret Földje valóban termékeny és jó föld, melynek terméséből szőlőt, füget és gránátalmát hoztak magukkal. (4 Mózes 13) A 12 kiküldött kémből csak kettőnek, Józsuének és Kálebnek volt elég hite Istenben, hirdelve, hogy ezt a földet képesek elfoglalni: „Bátran fölmehetünk és elfoglalhatjuk, mert meg tudunk birkózni vele.” Ez kishitűség a legveszélyesebb ellenálláshoz vezetett a nép körében, Mózes és Áron ellen zúgolódva új vezetőket kívántak választani maguknak. Ebben a nehéz helyzetben Isten döntése egyértelmű, mindent előlről kezdve egy új nemzedék tagjai lesznek a honfoglalók. „Megverem dögvésszel, és el-

üzöm őket, de téged náluk nagyobb és erősebb nemzetté teszek.” (4 Mózes 14,12) Mózes azonban nem kíván egy új nép ősatyja lenni, hanem annak ellenére, hogy nem jó szónok, ismét eléri, hogy Isten mérsékelje a büntetés mértékét. Amikor öt nő nehezményezi az örökösödési törvény hátrányosan megkülönböztető voltát, ő elfogadja észrevételeiket. Isten a honfoglalás utáni földosztás ügyéről keltet újra törvényt alkotni. Mint vezető és közvetítő Isten és népe között, hűséggel töltötte be küldetését. Olyan társadalmi rendszert hozott létre, amelyben nem hagyták magukra a gyengéket sem. Amikor saját nővére Miriam bántóan beszélt Mózes feleségéről, és Isten emiatt megbüntette őt, így imádkozott nővéréért: „Istenem, gyógyítsd meg őt!” (4 Mózes 12)

Tulajdonságai és rendkívüli élete Izrael későbbi vezetői számára követendő példaképpé tették. Amikor Mózes befejezte vezetői szolgálatát Izrael fiai egy új helyzetben találják magukat, melyben új célokat kell elérniük. Mózes megbízza Józsuét a honfoglalás beteljesítésére, felismerve visszavonulásának szükségességét. Népétől még a Holt tengertől keletre búcsút vett, beteljesítve küldetését.

*Dr. Avschalom Kapach, Israel Heute
Ford. Csoma László*

SZÁZ ÉVE SZÜLETETT AZ EGYHÁZTÖRTÉNÉSZ MAKKAI LÁSZLÓ

Makkai László 1914. július 10-én született Kolozsváron dr. Makkai Sándor református hitoktató és Borsay Margit első gyermekéül. Nagyapja, Makkai Domokos nagyenyedi református főiskolai tanár, édesapja két évig volt vajdakamarási lelkipásztor, aztán egy évig sárospataki, majd 1926-ig kolozsvári teológiai tanár, tíz évig erdélyi püspök, ahonnan a román hatóságok 1936-ban távozásra kényszerítették. A debreceni Tisza István Tudományegyetem Református Hittudományi Karán kapott gyakorlati teológiai egyetemi tanári katedrát, 1951-ben bekövetkezett halála már az egyetemről kizárt és Debreceni Református Teológiai Akadémiává degradált főiskola tanáraként érte. Elismert szépíró, tudományos szakíró és jelentős egyházi közéleti vezető volt. A három Makkaira emlékeztek „*A Makkai-család jelentősége az erdélyi és magyarországi re-*

formátus egyház művelődés történetében” címmel 2011. december 1-én, Budapesten a Magyar Tudomány Ünnepe alkalmából a Károli Gáspár Református Egyetemen magyarországi és erdélyi tudósok. Mi most a száz éve született és 25 éve elhunyt Makkai László életpályájából, főleg egyháztörténe-

szí irodalmi, oktatói, tudományszervezői, egyházépítői munkájára koncentrálnak.

1932-ben érettségizett az ősi kolozsvári kollégium gimnáziumában, tanulmányait a kolozsvári Ferdinánd Tudományegyetem történelem-magyar szakán folytatta immár román tannyelven, ott szerzett 1935-ben tanári oklevelet. Bölcsészeti tanulmányait a budapesti Pázmány Péter Tudományegyetemen folytatta, ahol 1937-ben művészettörténetből bölcsészdoktorrá avatták. 1946-ban Genfben, majd 1948-49-ben Leidenben és Bázelen teológiát tanult. Sárospatakon 1951. június 20-án református lelkészi oklevelet szerzett.

1942-ben Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen magántanárrá habilitáltak, 1946-ban Hajnal István professornál a budapesti egyetemen ismét egyetemi magántanári képesítést nyert. 1955-ben a

történettudomány kandidátusa címet, 1970-ben a történettudományok doktora címet kapta meg, míg 1985-ben a Magyar Tudományos Akadémia levelező-, majd 1987-ben rendes tagja lett.

Munkahelyeinek felsorolása sem könynyű: 1936-1939 között az Országos Széchenyi Könyvtár gyakornoka és a Révai Könyvkiadó Vállalat lektora, 1939-1940-ben a Miniszterelnökség III. Ügyosztálya román fordítója. Észak-Erdély visszatérte után 1940-1944 között az Erdélyi Tudományos Intézet tanára. A második világháború végén kénytelen volt Magyarországra menekülni, mert a román hatóságok „háborús bűnösség” vádjával körözést adtak ki ellene. 1944-1949 között a budapesti Teleki Pál Tudományos Intézet, ill. annak utóda, a Kelet-Európai Tudományos Intézet tanára. 1949-től a Magyar Tudományos Akadémia Történettudományi Intézetének a munkatársa, 1960-tól főmunkatársa, 1976-tól tudományos tanácsadója 1985-ig. A Pázmány Péter Tudományegyetem, majd az Eötvös Lőránt Tudományegyetem magántanára 1946–1951 között, egyúttal a Sárospataki Református Teológiai Akadémia rendes tanára 1950-51-ben, az indítás előtt álló sárospataki bibliaiskola igazgatója, amikor a református egyház állami kényszer hatása alatt megszüntette a Sárospataki Teológiai Akadémiát és a bibliaiskolát. Makkai Lászlónak le kellett mondania minden egyházi tisztségéről és ezzel a feltétellel visszatért a MTA Történettudományi Intézetében addig is megvolt főállásába.

Eddig említett egyházi tevékenységén kívül mások is voltak a világháború után. Nem azért kapcsolódott be a világegést követően a református egyház életébe, mert karrier-lehetőséget látott benne. Életpályája ragyogóan ívelt felfele az ismét elcsatolt Kolozsvárról történt menekülése után is, mert szerencsére a győztesek által megalázott, szovjet megszállás alatt nyögő hazánknak maradt annyi önállósága, hogy a román állam kiadatási kérését megtagadhatta. Makkai Lászlót magával ragadta az 1944-ben kibontakozott református lelki ébredés. Lelkészi képzés nélkül, de sokoldalú, otthonról is hozott bibliai alapot szolgáló teológiai ismerete felhasználásával, magát a Szentlélek vezetésére bízva evangelizált, bibliaórákat tartott, sőt indiai mintára keresztyén kommunát szervezett. Ez a próbálkozása nem járt tartós sikerrel. Az európai ember számára megoldhatatlan problémákat vetett fel. Makkai László viszont nem csupán kül-

földön tanult teológiát, 1947-től a sárospataki teológia hallgatója volt. 1948-ban bekapcsolódott az édesapja által szervezett és vezetett Országos Missziói Munkaközösségbe. Édesapja megbízásából ekkor írta meg a gyülekezetekben szervezendő bibliaiskola tananyagát. Ezek a bibliaiskolák számos helyen működtek 1949-50 telén, ahol a hét több estéjén, tekintélyes óraszámmal kaptak laikus prédikatori alapképzést, arra elhivatást érző egyháztagok. Célja kettős volt, egyfelől gyülekezeti munkásokat képzett a lelkipásztorok, diakonisszák, diakónusok, hitoktatók és más szolgálati ágak erősítésére, másfelől arra az esetre, ha az állam kommunista hatásra az egyházak legális tevékenységét gátolná, ezek a civil foglalkozású személyek végezhesék a hitépítés szolgálatát. (Magam is részt vettem ilyen szülővárosomban, Hajdúnánáson.)

Az Egyházak Világtanácsának 1948-ban, Amsterdamban tartott alakuló ülésére ötagú delegációt küldött a Magyarországi Református Egyház, Makkai László tagja volt a delegációnak. 1949-51 között főtitkára volt a Magyarországi Ökumenikus Bizottságnak. Svájcban Barth, Thurneysen és Cullmann teológiai nézetei voltak meghatározó hatással rá, ezek közül főleg Cullmannéi.

1950-51-ben a kommunista hatóságok az egyházi élet korlátozása terén eljutottak arra a fokra, hogy az evangelizációt, a missziót, diakonissza- és diakónus intézeteket felszámolni rendelték, az egyházi egyesületeket betiltották. Sárospatak teológiája és bibliaiskolája 1951-ben megszűnő, ténylegesen nem maradt munkaterülete Magyarországi Református Egyházban Makkai Lászlónak, aki abban az évben 61 éves édesapját is elvesztette.

Az MTA Történettudományi Intézetében átnevelésre fogták Makkai Lászlót. Katalógus cédulákat rendezhetett nagy betűrendbe, az egyes betűn belül a szoros betűrendbe rendezést már egy megbízható elvtárs végezte. 1952-ben erősen meghúzva megjelenhetett *A magyar puritánusok harca a feudalizmus ellen* címen egy egyháztörténeti munkája. Nem az első ilyen volt e könyve, hiszen hogy csak az első egyháztörténeti művét említsük, 1936-ban látott nyomdafestéket Debrecenben *A milkói (kun) püspökség és népei* címen.

1971. március 15-én térhetett vissza főállása megtartása mellett ismét másodállásban egyházi szolgálatba. A Debreceni Református Teológiai Akadémia Egyháztörténeti- és Egyházi Tanszékének profesz-

szora lett, az előző év végén elhunyt Tóth Endre utódja. Tanársegédként kerülhettem Makkai László mellé a tanszékre, aki 1983-ban átment a Vallástörténeti tanszékre, amelyet haláláig vezetett. Teológiai professzori működését korszakalkotónak tartották diákjai is, akik tódultak előadásaira, szeminariumi foglalkozásaira. Maguk között úgy hívták, hogy „a professzor úr”.

1971-től tudományos kulcsembere lett Makkai László a Magyarországi Református Egyháznak, hiszen egy nemzetközi tekintélyre szert tett polihisztort, társadalom-, politika-, gazdaság-, technika-, bélyegtörténezt kapott vissza személyében. 1972-ben megalakult a Magyarországi Református Egyház Doktorainak Kollégiuma, amelynek főtitkára Makkai László lett. Évente megtartott tudományos ülésein nemzedékek nőttek bele a református teológiai tudományosság különböző ágaiba, kiadványai elismertséget vívtak ki itthon és külföldön. Bekapcsolta a protestáns történeti munkálkodás nemzetközi folyamatába a magyar reformátusságot és nemzetközi kiadványok születtek közreműködésével.

Még 1972-ben a Debreceni Kollégiumban létrehozta a Közép-Kelet-európai Reformáció Történetének Kutató Intézetét. Megalakulásától tagja volt a Nemzetközi Kálvin Kutató Kongresszusnak, 1982-től pedig elnökségi tagja. Rangos egyháztörténeti tudományos üléseket szervezett Magyarországon. 1974-ben-ben Országos Református Gyűjteményi Tanács alakult fáradozásai nyomán, amelynek haláláig ő volt az elnöke. A református könyvtárak, levéltárak, múzeumok felvirágoztak, a műemlékvédelem ügye nagyot lépett előre. Kezdeményező szerepet játszott a teológiai levelező tagozat és a diakóniai munkásképzés megszervezésében. Számos kiállítás, konferencia és kiadvány fűződik a nevéhez. 1977-ben *Confessio* címen irodalmi és tudományos folyóirat indul, amelynek ő lesz szerkesztőségi ügyvezető elnöke. Javaslatára protestáns könyvesbolt nyílik Budapesten, református Debrecenben.

A Debreceni Református Teológiai Akadémia díszdoktori címet adományozott Makkai Lászlónak 1989. június 22-i közgyűlésén. Örömmel fogadta azt is és a *Tovább...* címen Barcza József szerkesztésében 75. születésnapjára kiadott tisztelegő kötetet.

Megbecsüléssel emlékezünk a száz éve született és sajnos már 25 éve az élők sorából elköltözött Makkai Lászlóra. Legyen áldott emléke.

Csohány János

szeretetnaptar@gmail.com - Új email cím!!!

Szeretettel hívjuk fel a lelkipásztorok, presbiterek, gyülekezeti tagok figyelmét, hogy gyülekezeti tudósításaikkal, fényképekkel teljesebbé tehetik egyházi életünk naptári összefoglalóját. **Beküldési határidő október 15!**

A beszámolókat szerkesztőségünk E-mail címére, a **szeretetnaptar@gmail.com**; vagy postai címére Ref. Lel-

kési Hivatal 076 74 Draňov 216 küldhetik. Az említett email címre kérjük kizárólag a Szeretetnaptárral kapcsolatos anyagot küldjék! Amennyiben nem kapnak visszajelzést elektronikus leveleikre, kérem lépjenek telefonos kapcsolatba a szerkesztőséggel. Előre is köszönjük segítségüket.

Csoma László

A Kárpát-medence Reformátussága

Székelyé fogadták a genfi reformátort

Kálvin-szobrot avattak július 10-én Sepsiszentgyörgyön, a 7. Református Magyar Világtalálkozóan.

Kálvin János egész alakos szobrát avatták fel csütörtök délután a sepsiszentgyörgyi Kálvin-téren, a 7. Református Magyar Világtalálkozó keretében. Bocskai Vince szovátai szobrászművész 240 cm magas alkotását az ötletgazda, Incze Sándor nyugalmazott esperes, a Székely Mikó Kollégium Alapítvány elnöke, valamint Kató Béla, az Erdélyi Református Egyházkerület (EREK) püspöke és Antal Árpád, Sepsiszentgyörgy polgármestere leplezte le, majd ünnepi beszédek hangzottak el.

„Kálvin János tanítása bűvópatakként volt jelen a magyar református egyház több mint négy és fél évszázados történetében. Ő volt az, aki talán leghitelesebben és legérthetőbben tolmácsolta számunkra Isten szavát, a megváltás ígését, amely a székelyek, a várakozó órállók számára a reményt, a világosságot és a békét jelentette, – hangsúlyozta Kató Béla. Hozzátette: a háromszéki ekléziák parókiáin és a vidék iskolai könyvtáraiban ott voltak, sok helyen pedig még ma is megtalálhatók Kálvin négyszáz éve napvilágot látott könyvei, amelyeket lelkipásztor-generációk adtak drága kincsékként kézzől kézre és szívről szívre egymásnak, segédszövegként az örök ige hirdetésében.

A püspök kifejtette: a székely társadalom talán a genfinél is zártabb, ahol a jövevénynek általában nincs mit keresnie. „Jean Calvint viszont nagyon hamar befogadtuk, Kálvin Jánossá lett, és Kézdiszéken úgy tartják, hogy élete végén Erdélybe érkezett. A hagyománynak semmilyen történelmi alapja nincs, csupán azt jelzi, hogy az üldözött, annyiszor menekülni kényszerült genfi reformátort magyarrá, székelyé fogadtuk, tekintélye nagyobb a magyar reformátorokénál, – részletezte Kató Béla. Ezáltal, hogy Sepsiszentgyörgyön bronzszobrot avattak a tiszteletére, az utókor

gyakorlatilag ércebe önti a történelmi tény: „Kálvin tanítása ugyanis immár 450 éve jelen van a nyugati kereszténység székely végváraiban, nem csak hallgattuk, hanem meg is hallottuk szavát, és megláttuk azt, akire ő mutatott: a megváltó Jézus Krisztust. Ő formált át, Ő tartott meg, és egyedül Ő lehet a reménységünk..”

Kató Béla szerint Kálvin János ércalakja beáll Sepsiszentgyörgy vártemplomának védői közé – azok sorába, akik „évszázadokon keresztül kiegyenesített kaszával és a hit drága fegyverével védték ezt a helyet”. A szobor ettől kezdve a nyugati kereszténység határköve is, mivel igazolja, hogy a székelyföldi, erdélyi református közösség az európai protestantizmus erős bástyája. Befejezésül a püspök arra biztatta a jelenlévőket, hogy a szoborra tekintve jusson eszükbe órállói feladatunk, „álljunk a nekünk rendelt bástyára, és ne feledjük Illyés Gyula szavait, amelyeket hetven esztendővel ezelőtt, Genfben fogalmazott meg: »Hiszed, hogy volna olyan-amilyen magyarság, ha nincs – Kálvin? Nem hiszem.«.

Gottfried Locher, a Svájci Protestáns Egyházak Szövetsége Tanácsának elnöke a Krisztusban való hit és az együvé tartozás érzésének tudatosítását említette a reformátor példamutatása kapcsán, ugyanakkor Kálvin egyszerűségére is utalt – „amikor őt ünnepeljük, tehetsége mellett arra is gondoljunk, hogy egyszerű ember volt, ugyanolyan hibákkal, mint mi mindannyian”.

Balog Zoltán magyarországi református lelkész, az Emberi Erőforrások Minisztériumának vezetője a szobor arcára és kezére utalva megjegyezte: előbbi azt sugallja, hogy szembe kell néznünk az életünkkel, annak nehézségeivel, és akkor megláthatjuk az életünk örömeit is. A kéz pedig azt jelzi, hogy dolgozunk, tennivalónk van ebben a világban.

Kelemen Hunor miniszterelnök-helyettes, romániai kulturális miniszter a köztéri szoboravatásokról beszélt az elmúlt huszonöt év vonatkozásában: többnyire a magyar történelemből választottunk olyan személyiségeket, akiknek a gondolatai, munkája, öröksége a ma embere számára is példamutató lehet. „Lépésről lépésre foglaltuk vissza a tereket, és hoztuk elő a történelemből azokat az értékeket és személyiségeket, akik meghatározták az elmúlt több száz esztendőt. Látszólag kakukktójásnak tűnhet ebben a sorban Jean Calvin szobrának a leleplezése, közben viszont mégsem lóg ki: mert Kálvin János azokkal az eszmékkel, mindazzal, amit alkotott, nem csak Európa tőlünk távoli vidékein hozott új szellemiséget, és valósította meg a reformációt, hanem szellemiségével, teológiai tudásával, istenkeresésével a magyar történelmet az meghatározta, – magyarázta a miniszter.

Teológusi, prédikatori, reformatori tevékenysége mellett állam

és egyház viszonyában is újat hozott Kálvin, olyan gondolkodó volt, akinek a szellemisége minden ember számára példamutató Erdélyben és Európa-szerte „aki a szabad gondolatot, a szabad akaratot, a gondos munkát, a szervezettséget, a rendet, a szabadságot szereti”.

Antal Árpád sepsiszentgyörgyi polgármester köszönetet mondott Kató Bélának és az Erdélyi Református Egyházkerületnek, amiért Sepsiszentgyörgyöt választották a Világtalálkozó helyszínül, ezáltal is igazolva a város jelentőségét a Kárpát-medencében. Kifejtette: Sepsiszentgyörgy büszke arra, hogy a rendszerváltás óta már a második református templomot is megépíthette, ez is bizonyítja, hogy szilárdan őrzik a reformáció szellemiségét. „Minden korban szükség van a változásra, az újításra, és azokra az emberekre, akik tenni tudnak ebben a tekintetben. Bátor, új utakat kereső és nyitó, gondolkodó és cselekvő emberek kellene; a győzelembe vetett szilárd meggyőződéssel kell továbbmennünk, jogainkért és a közösségünk jövőjéért pedig minden körülmény között ki kell állnunk” – hangsúlyozta a városvezető. Véleménye szerint az egyházakkal partnerségben kell létrehozni Székelyföld belső önrendelkezését, „és el kell érnünk, hogy a magyar nyelv hivatalos regionális nyelv legyen; meg kell védenünk továbbá az egyházainkat, hogy elejét tudjuk venni az olyan támadásoknak, mint a Mikó-ügy is, amelyek az egész közösségre nézve veszélyt

jelentenek”.

A szoborállítás ötletgazdája, Incze Sándor köszönet mondott mindazoknak, akik a kivitelezésben közreműködtek, Kató Béla református püspök mellett az unitárius Antal Árpádnak, Tamás Sándor római katolikus megyei tanácselnöknek és másoknak, mint mondta, a mostani együttműködés is jelzi, hogy a négy felekezet tagjai békeségben élnek együtt Sepsiszentgyörgyön.

Az ünnepségen közreműködött a háromszéki egyházmegyéek egyesített kórusa (vezényelt: Jakab Csaba) és a rétyi Kovács András Ifjúsági Fúvószenekar (vezényelt: Maksai József), Prosan Tímea pedig Illyés Gyula A reformáció genfi emlékműve előtt című versét szavalta el.

Szöveg: Ferencz Zsolt, képek: Henning Eszter, Kiss Gábor

Forrás: reformatus.ro

KERESSÜK MEG A BIBLIÁBAN!

1. “Mert én, hogy az én megváltóm él, és az én porom felett megáll.” (Jób 19:..)
2. “..... jóságod és kegyelmed követnek engem életem minden napján, s az Úr házában hosszú ideig.” (Zsolt 23:..)
3. “Azután ezt e népnek: Ezt mondja az Úr: Ímé, én adom néktek az élet útját és a halál útját.” (Jeremiás 21:..)
4. “Mit majd az ünnepnek napján, az Úr ünnepnapján?” (Hóseás 9:..)
5. “Megváltottatta az Úr a te, elfordította ellenségedet; Izráel királya, az Úr, közötted van, nem többé gonoszt!” (Sofóniás 3:..)
6. “Ti test szerint ítélték, én nem senkit.” (János ev. 8:..)
7. “Mert nem, hanem szentségre hívott el minket az Isten.” (1Thessz 4:..)
8. “Ha valaki az öveiről és főképpen az ő házanépéről nem visel: a hitet megtagadta, és rosszabb a hitetlennél.” (1Timóteus 5:..)
9. “Mert az emberek esküsznek, és nálok minden versengésnek megerősítésül az eskü;” (Zsidókhoz 6:..)
10. “Mert jobb rájuk nézve, ha meg sem volna az igazság útját, mint hogy megismervén, elpártoljanak a nekik szent parancsolattól.” (2Péter 2:..)

A Károli-fordítású Szent Biblia alapján a rejtvényt összeállította: Györky Szilvia, Alsómihályi.

A megfejtéseket 2014. október 20-ig lehet beküldeni, Szerkesztőségünk címére:

Református Újság Szerkesztősége, 07674 Drahňov, Hlavná 216.

MEGFEJTŐK: POZSONYI E.M.: Nagymegyer - Családi Irén; **Réte** - Macsica János, Szabó Ildikó, Sves Katalin, Szloboda Anna; **Kulcsod** - Halgas Ildikó; **Nádszeg** - Sándor Veronika; **KOMÁROMI E.M.:** **Bátorkeszi** - özv. Varga Béláné; **Marcelháza** - Kacz Mária, Pinke Júlia; **Komárom** - Bajcsi Márta; **Kamocsa** - Tóth Irma; **Negyed** - Farkas Irma; **BARSI E.M.:** **Fél** - Szalay Ferencné, Demény Lajosné; **Nyírágó** - Veress Vilmos, Németh Sándorné; **Nagysalló** - özv. Kovács Lajosné, Kakas Sándor; **Érsekkéty** - özv. Földi Jenőné; **Léva** - Palásti Aranka; **Farnad** - Baka Andrásné; **GÖMÖRI E.M.:** **Harmac** - Faragó Irén; **Nagybalog** - Tóth Katalin; **Tornalja** - Schiller Mária; **Rimaszéc** - Ing. Kolozsi Alica; **ABAÚJ-TORNAI E.M.:** **Migléc** - özv. Gálffy Gusztávné, özv. Pataky Bertalanné; **Nagyida** - Csáji Istvánné; **Kassa** - Szakál Róbert, özv. Chován Jánosné; **Felsőlánc** - Komjátó Istvánné; **Szeszta** - Szaniszló Judit; **Áj** - Bartha Irén; **Tornagörgő** - Körtvély Péter; **Berzete** - Szanko Mónika; **ZEMPLÉNI E.M.:** **Újhely** - Kasko János; **Imreg** - Csernyánszky Erzsébet; **Nagykövesd** - Puskás Orsolya, Lipán Márta; **Zétény** - Kendi Zsuzsanna; **Bodrogszerdahely** - Kiss Magdaléna, Taskovics Lászlóné, özv. Lázár Mihályné; **Örös** - Rigó Katalin, Egir Klára, Rác Éva, Gerenyi Lászlóné, Kenéz Mária; **Kiskövesd** - özv. Visnyai Sándorné; **Hardicsa** - Oláh Istvánné; **Tiszacsernyő** - Dobos Katalin, özv. Kiss Margit; **Királyhelme** - Bók Zoltánné, Kulcsár Eleonóra; **UNGI E.M.:** **Kisráska** - Matocsik Éva, özv. Molnár Sándorné, özv. Csicseri Józsefné; **Nagyráska** - Takács Józsefné; **Abara** - Dupály Csilla; **Nagykapos** - Géczy Csabáné

NYERTESEK: Sves Katalin - Réte; **Tóth Irma** - Kamocsa; **Veress Vilmos** - Nyírágó; **Ing. Kolozsi Alica** - Rimaszéc; **Szaniszló Judit** - Szeszta; **Bók Zoltánné** - Királyhelme; **Géczy Csabáné** - Nagykapos

Háború

(Lukács 21:9)

Kedves Olvasóink! Amióta világ a világ, amióta az ember ezt a bűnös, paradicsomon kívüli életet éli, azóta a háború az emberiség életének a része. Mindig akadtak olyanok, akik le akartak győzni másokat, akik uralkodni akartak népek, nemzetek felett. Minden háború az ember hatalomvágyából fakad. Abból az érzésből, mely nagyon sok emberben megtalálható. Biztosan tanultatok már háborúkról a történelem órákon, ha pedig még nem, akkor a későbbiekben fogtok. Ezek közül sok harc azért tört ki, mert bizonyos nagyhatalmak világuralomra törtek. Gondoljunk akár az Egyiptomi birodalomra, a Görög és Római birodalmakra, vagy akár a 2. világháború idején a német birodalomra.

Hogy miért írom most ezeket? Hát azért, mert bizonyára hozzátok is eljutottak a legújabb harcoknak és háborúknak a hírei. Hallhattatok az ukrain helyzetről, vagy a közel keleten kitört háborúról Izrael és a Palesztinok között. Nagyon fontos, hogy egy keresztyén ember tudja, miért is vannak háborúk, és hogyan kell nekünk az ilyen helyzetekhez hozzáállnunk.

Nos, háború egyértelműen azért van, mert az ember elfordult az Istentől. Abban a pillanatban, amikor Ádám és Éva megszegték az Isten parancsát, és ettek a jó és rossz tudásának fájáról, valami megváltozott. Az ember megismerte a rosszat, és ez a rossz az élete részévé vált. Megismerte az önzést, a haragot, a gyűlöletet, az irigy-

séget. Ezek az érzések vezettek oda, hogy az egyik ember a másik gyilkosává vált. Gondoljatok csak az első gyilkosságra, Káin és Ábel esetére. Káin azért ütötte agyon testvérét, mert irigy volt rá. A bűn pedig tovább terjedt, és egyre nagyobb mértékben uralta az ember szívét és lelkét, egész életét. A háború tehát sajnos természetes velejárója az ember romlottságának.

De mit tehet a keresztyén ember háborús helyzetben? Van olyan helyzet, amikor harcolni kell, amikor nem lehet kibújni ez alól. De mindenképpen igyekezni kell megtalálni a lehető legbékésebb megoldást. Ugyanakkor a keresztyén ember legkomolyabb fegyverét gondolkodás nélkül, és a lehető legnagyobb mennyiségben kell használni. Ez a fegyver nem más, mint az imádság. Imádkoznunk kell a békéért, az emberek közötti egyetértésért, a világ emberi vezetőinek bölcsességéért. Az Isten pedig meghallgatja a hívő ember imádságát, ahogyan Krisztus is megígérte: „Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és én rendelvelek titeket, hogy ti elmenjetek és gyümölcsöt teremjete, és a ti gyümölcsötök megmaradjon; hogy akármit kértek az Atyától az én nevemben, megadjam néktek.” János 15:16

vemben, megadja néktek.” János 15:16

A háború szörnyű dolog. Emberek halnak meg benne, nem csak katonák, de civilek is, nők, gyerekek, idős emberek. De amíg vissza nem jön Jézus Krisztus ítélni eleveneket és holtakat, addig igenis lesznek háborúk. Imádkozzatok tehát azért, hogy béke legyen a földön, és azért is, hogy Krisztus mihamarabb visszajöjjön! Úgy, ahogy a Szentírás utolsó szavai mondják: Jövel Uram Jézus!

Imádság: Urunk! Tudjuk, hogy a Te kezében van az egész világ, és minden nép sorsa. Könyörögve kérünk, adj békeséget a földön. Hadd legyen vége a fegyverek ropogásának! Adj bölcsességet a népek vezetőinek, hogy belássák, minden háború nyomorúságot hoz. Hallgass meg minket a Krisztusért! Ámen!

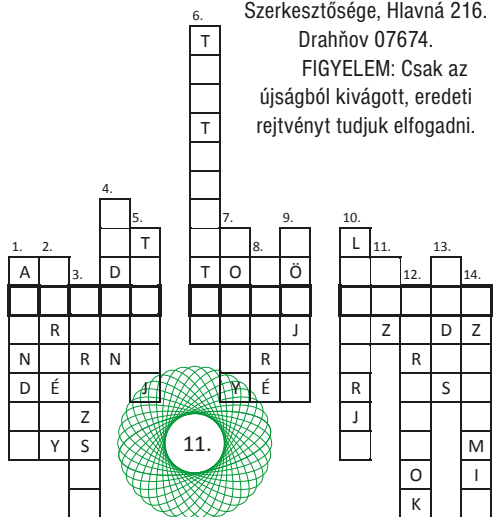
Aranymondás: „Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és én rendelvelek titeket, hogy ti elmenjetek és gyümölcsöt teremjete, és a ti gyümölcsötök megmaradjon; hogy akármit kértek az Atyától az én nevemben, megadjam néktek.” János 15:16

Kraus Viktor

IFI Rejtvény

- Ez az élet, amit Istentől kaptunk
- A Tízparancsolat is ez.
- Aki azt állítja, hogy természetfeletti ereje van, a fáraónak is ők segítettek, Mózesrel szemben.
- Isten bírának nevezte őt ki, hogy megmentse a népet a midjánitáktól
- Így jön el az Úr, amikor nem várják, mint a az éjszakában
- Az Ó- és Újszövetséget így is nevezik
- Magas építmény, innen akarta a sátán rávenni Jézust, hogy ugorjon le.
- E hely tölgyesében állított Ábrahám oltárt az Úrnak.
- Erősen illatozó, fűszerekből és gyantából készített anyag, a templomi szertartásoknál használták a füstjét.
- Ezt látta Jákób álmában, amely az égig ért, más néven létra.
- Palesztinában igen elterjedt élelmiszer, a méhek munkájának gyümölcse
- Messzi (vallásos céllal) útra induló ember, vándor.
- Fa az édenkertben, jóra és rosszra is lehet használni.
- Feltehetően hozzá írták az Énekek Éneke c. könyvet.

A rejtvény megfejtését a Szerkesztőség címére lehet beküldeni, 2014. október 20-ig: Református Újság Szerkesztősége, Hlavná 216. Drahňov 07674.
FIGYELEM: Csak az újságból kivágott, eredeti rejtvényt tudjuk elfogadni.

REFORMÁTUS
Újság

Gyülekezeti tájékoztató

Kiadja a Lónyay Gábor Polgári Társulás
– igazgató Csoma László

Terjeszti a Deregnő-i Református Keresztyén Gyülekezet

Szerkesztőség:
főszerkesztő - Fülöp Sándor,
felelős szerkesztő: Györky Szilvia
szerkesztők - Režić Annamária, Kraus Viktor
kárpatmedencei tudósítók:
Fábián Tibor, Szenn Péter

Nyomja: Györky Marián - MS PRINT

Szerkesztőség címe:
076 74 Drahňov-Deregnő 216,
Tel.: 056/639 53 96, Mobil: 0908 035 094,
E-mail: ladislavcsoma@gmail.com
vagy csomalaszlo@centrum.sk